

«ΤΥΠΟΣ» — ΒΟΛΟΥ. — Δ. Α. Τσιμπούκας. Ὁ διευθυντῆς καὶ ἰδιοκτήτης τῆς ἡμερησίας θεσσαλικῆς καὶ μακεδονικῆς ἑφημερίδος. ἤρχισε τὸ στάδιόν του νεώτατος ὡς ἀνταποκριτῆς τῶν

σπουδαιότερων ἀθηναϊκῶν φύλλων. Ἐπὶ σειράν ἐτῶν ἀντεπροσώπευσε τὴν « Ἀκρόπολιν » καθ' ὅλην τὴν Θεσσαλίαν. Διηύθυνε τὴν « Φωνὴν τοῦ λαοῦ » καὶ εἶτα τὴν « Θεσσαλίαν », ἣν ἐκδιδομένην πρότερον δις τῆς ἐβδομάδος κατέστησε καθημερινήν, πρῶτος αὐτὸς καθιερώσας αὐτόθι τὴν ἡμερησίαν ἔκδοσιν. Ἐπιστήσας ἰδιαζόντως τὴν προσοχὴν του εἰς τὰ τῆς Μακεδονίας καὶ συνδεθεὶς μετὰ τῶν κέντρων αὐτῆς δι' ἀνταποκρίσεων

τακτικῶν, κατώρθωσε νὰ πορίζεται τὰς πλέον νωπὰς, ἀκοιβεῖς καὶ ἐνδιαφερούσας εἰδήσεις περὶ τῶν μακεδονικῶν πραγμάτων. Ὁ « Τύπος » ἀποτελεῖ σημαντικὴν πρόοδον ἐν Θεσσαλίᾳ. Τυπῶνται φιλοκάλως, γράφεται μὲ ὕψος σεμνὸν καὶ μετριοπαθές, πραγμπευόμενος οὐχ ἤττον μετὰ δυνάμειος πᾶν θεσσαλικὸν ζήτημα καὶ συμβάλλων εἰς μόρφωσιν ὑγιοῦς κοινῆς γνώμης.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Ο ΧΑΙΡΕΚΑΚΟΣ

Ὁ ΧΑΙΡΕΚΑΚΟΣ εἶνε κακόψυχος. Χαίρεται στὸ κακό, καθὼς ὁ φιλόκαλος χαίρεται στὸ καλό. Καθένας ἀπὸ τοὺς δύο τούτους, χαίρεται στὰ πράγματα ποῦ μοιάζουνε τῆς ψυχῆς του· καὶ ὁ χαιρέκακος χαίρεται στὰ κακὰ ποῦ μοιάζουν τῆς ἐδικῆς του.

Καίεται τὸ σπίτι τοῦ γειτόνου του ; Ἄν αὐτὸς δὲν ἔχει σπίτι, χαίρεται ὅτι τώρα οὐδὲ ὁ γείτονάς του δὲν ἔχει. Ἄν ἔχει, χαίρεται καὶ τότε ὅτι αὐτὸς ἔχει, καὶ ὁ γείτονάς του δὲν ἔχει.

Ἀπέθανε τὸ παιδὶ τοῦ συγγενῆ του ; — « Ἄ ! μὰ εἶνε ἀπὸ καιρὸ ποῦ ἐκεينوῦ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ πᾶνε ὄλα καλὰ. Νὰ λάβῃ x' ἐκεῖνος μία πίκρα ! »

Προμηνύεται πόλεμος καὶ αὐτὸς δὲν ἔχει παιδιὰ νὰ τοῦ πάρουνε; Ὁ χαιρέκακος εἶνε πολεμικός. Φώνασκει ὑπὲρ τοῦ πολέμου καὶ ἐντρυφεῖ στὴν ἰδέαν ὅτι κινδυνεύουν τὰ παιδιὰ τῶν ἄλλων.

Νὰ ὑποφέρῃ ὁ Κόσμος! — Ἴδου ἡ εὐχαρίστησις τοῦ χαιρέκακου! Τὸ καλὸ τὸν πικραίνει!

Ὁ χαιρέκακος καὶ ἐργάζεται συχνὰ χαιρεκάκως. Ἐβάλλθηκε ἓνα εὐμορφο σκαλί μαρμάρινο σὲ μιὰ νέαν οἰκοδομήν; Τῆ νύχτα ὁ χαιρέκακος τὸ τσακίζει! τσακίζει τὰ φανάρια τῆς χώρας! κρημνίζει τῆς λιθίης εἰς τὴν ἐξοχὴν! ξεφλουδίζει τὰ δένδρα! καὶ κακομεταχειρίζεται τὰ ζῶα, ἀδιαφορῶντας εἰς τὸν πόνον τῆς.

Ἄν ἦνε ἀνωτέρας κοινωνικῆς τάξεως, ἢ ἂν μόνον ἡ περιστάσεις τὸν ἐβάλλανε ἔς ἀνώτερη θέση καὶ ἔχει ἡμπόρεση — μεταχειρίζεται τὴν ἡμπόρεσίν του ἐπὶ κακοῦ! σπέρνει ζιζάνια μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν τάξεων! προκαλεῖ ἀντιζηλιὰς μεταξὺ ἐπαρχιῶν! διχονοίει μεταξὺ ὁμόρων ἐπικρατειῶν! καὶ ἐμψυχώνει τὸν πόλεμον ὅταν τὸν βλέπη πιθανόν.

Ὁ κακόφυχος καὶ διεστραμμένος τοῦτος χαιρέκακος, κακολογεῖ καὶ μέμφεται κρυφὰ τὸν γείτονά του, τὸν συγγενῆ του, τὸν φίλον του, τὸν καλλίτερό του! καὶ χορταίνει κακίαν, ἢ ὅποια τοῦ φθείρει τὰ σπλάγχνα του.

Ἄν ἀκούσῃ δυστύχημα, τρέχει εὐθὺς νὰ τὸ διαδόσῃ στὸν Τόπο, ὑποκοινόμενος λύπην.

Ἄν ἀκούσῃ εὐτυχίαν τὸν ἀδελφόν του λέγει ὅτι χαιρέται. Καὶ πασιζεῖ νὰ δείξῃ ὅτι χαιρέται, ἀλλὰ δὲν ἔπιτυχαίνει.

Ὁ χαιρέκακος ἐπιθυμεῖ τὸ κακὸ, καὶ κάνει τὸ κακὸ, καθὼς ὁ φιλόκλος ἐπιθυμεῖ τὸ καλὸ καὶ κάνει τὸ καλὸ. Ἔτσι βρῖσκεται σὲ θέση ποῦ μπορεῖ νὰ βλάψῃ; Προτιμᾷ νὰ βλάψῃ τὸν ἐδικόν του, τὸν φίλον του, τὸν εὐεργέτην του.

Εὐεργέτησε τὸν χαιρέκακον, καὶ θέλεις τὸν ἰδίῃς νὰ κλείσῃ τὰ μάτια του ἐπάνω στὸ καλὸ ποῦ τοῦ κάνεις, καθὼς τὰ κλείνει ἡ γάτα ἐπάνω στὸ ψωμί ποῦ τῆς δίνεις! ἐπειδὴ ὁ χαιρέκακος εἶνε καὶ ἀγάρπιτος.

ΑΝ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

⊙ χειρότερος βλάξ εἶνε ἐκεῖνος, ὅστις δὲν θέλει γὰ σε ἐννοήσῃ. Τὸν φυσικὸν ἠλίθιον ὑπάρχει ἐλπίς νὰ τὸν μειωπίσῃς· ἐκεῖνον ὅμως, οὐδέποτε.